

Твойта брада побълѣла не на воденица.

Твойта душа не е от злато, и тяй като мойта.

Твойто масло мойта гозба не слади.

Твойтѣ думи в' божийтѣ уши.

Твойтѣ рѣцѣ не сѫ свинярски (Щип).

Твоя баба и моя баба, сѫщи двѣ баби.

Твърд като камък (желъзо).

Твърд на (от) зима като куче.

Твърди пазар.

Твърди скелята, пази са.

Твърдо като бабини зѣби.

Те, мѫжо, вретено, — викала една жена, като спущала и вадила все едно и то в' каца, за да се покаже че е работна.

Теб' ги назвам, свекърво, да ги чува булката.

Теб'ти е широко около вратът, та са подиграваш с' сиромашта.

Тебе думам дъще, същай са снахо. — Тебе думам свекърво, осъщай са снахо. — Тебе думам, черно, ти се съчай снао (Широт).

Тебе щяла, мене щяла, що е криво грошата.

Тебе лъжѧ, мене истина.

Тебе много, мене малко.

Тебе на здрави, мене глава да боли.

Теби воля, мен' неволя.

Теби остало сирена попара да ъдеш.

Тѣгли, ама ум-а му не дохожда в' куфалницата.

Тѣгли броеници като тримарник.

Теглѝ, буле, конецът, че ми се спука гжзецът.

Теглѝ, главо, да теглими, че давно поумнѣеми.

Теглѝ го за опашката, изхвърли го на боклука.

Теглѝ додѣ умреш; като умрѣш, пак теглѝ.

Теглѝ злото — зло ти дошло.

Тѣгли като бивол (вол).

Тѣгли като куче.

Тѣгли му душата.

Тѣгли му сърце.

Теглѝ, моме, хорото, че се сбира селото.

Тѣгли от главата си.

Теглѝ, теглѝ; додѣ стигне, там вържи.